

IN DE RIJ

Als ik weer 'ns in een saggerijnige bui kritiek heb op het kapitalisme, word ik door m'n kollega's altijd attent gemaakt op de lange rijen mensen die je op foto's in sommige kranten, de Telegraaf bijvoorbeeld, voor winkels in Moskou ziet staan.

Jongstleden vrijdagavond moest ik daar aan denken toen ik doodmoe en vloekend thuis kwam. Die avond was ik begonnen met een bezoek aan het plaatselijk postkantoor. Zo'n 250 meter er vandaan had ik een plaatsje gevonden voor m'n Opel Kadett (bouwjaar 1973, 140.000 km gelopen, Duits kwaliteits-produkt). Toen ik door een regenbui heen eindelijk het postkantoor binnenkwam, bleken zo'n veertig mensen hetzelfde idee gehad te hebben. Nou ja, veertig mensen. Dat valt mee. Ik hoor het je zeggen. Maar als er maar één loket open is? Waarom hebben ze eigenlijk twee loketten als ze er maar één gebruiken? En waarom willen ze een nieuw postkantoor met nog meer loketten als er toch nooit meer dan één open is? Dat zal voor mij wel altijd hogere wiskunde blijven.

Nou goed, precies 27 minuten later heb ik die twee honderd pegels toch gevangen. Dus stapte ik naar m'n auto om naar de plaatselijke kruidenier te gaan. Je weet wel, die op de kleintjes let. Daar ben ik dan na zes minuten m'n lege flessen kwijt. Bij een andere balie dat bonnetje ingeleverd; statiegeld voor een krat bier, waarvan de kwaliteit óók niet meer is wat het geweest is. Ontkennend geantwoord op de vraag of ik nog iets anders wenste, want de mevrouw die de bonnetjes inwisselt, verkoopt ook sigaretten als je snapt wat ik bedoel. Ik verdom het om daar shag te kopen - halfzware Samson, graag voortaan alleen de bladeren, verkoop de boomstammen maar aan Bruynzeel. Dat kostte goed twee minuten, valt dus mee. Toen de winkel in. Karretje uit de rij getrokken, vinger geklemd, wat m'n eigen schuld wel zal wezen - waarom draaien die zwenkwieltjes altijd de verkeerde kant op? - boodschappen in het karretje geladen. Dan stuitje halverwege die winkel op een rij mensen ...

Eén rij? Nee, vier rijen dik. Maar er zijn toch zes kassa's? Waarom..., maar ik mag niet in herhalingen vervallen. Na goed 35 minuten ben ik klaar. Alleen moet ik morgen terug voor zeepoeder, tandpasta, cornflakes en toilet papier. Daar kon ik door die vier rijen karretjes en mensen niet meer bij komen. Goed, nog even naar de slagerij in diezelfde supermarkt. Nummertje afscheuren. Waarom hangen die machientjes er eigenlijk? Ze zijn toch haast altijd stuk. Negentien minuten en twee ruzies later toch m'n karbonaadjes. In principe ben ik mensvriendelijk, maar waarom dringen anderen bij de slager altijd voor? Tenslotte het autootje weer opgesnord en de boodschappen ingeladen. Waarom start dat kreng nou niet als het regent? Uiteindelijk toch nog thuisgekomen. Vloekend, maar dat wist je al.

W.J. de Rijmer Pzn.